

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2021-5774
Den 2. maj 2021

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1207 (MOF alm. del) stillet 7. april 2021 efter ønske fra Rasmus Nordqvist (SF).

Spørgsmål nr. 1207

”Vil ministeren oplyse, om kommunerne retsmæssigt – såfremt et hospitals spildevand efter kommunens individuelle vurdering skal renses for lægemiddelstoffer – kan undlade at udstede påbud om decentral rensning til hospitalet og i stedet beslutte, at det kommunalt ejede centrale renseanlæg skal udvides med ekstra rensning for lægemiddelstoffer? Og vil ministeren i forlængelse heraf redegøre for, hvordan princippet om, at forureneren betaler, iagttages i tilfælde, hvor forurenerens udgifter til rensning påføres samtlige borgere tilsluttet renseanlægget?”

Svar

Hvis en kommune vurderer, at et hospitals spildevand skal renses for lægemiddelstoffer, er det op til den enkelte kommune at afgøre, hvorvidt spildevandet fra et hospital er at betragte som en punktkilde og dermed skal forvaltes derefter, eller om spildevandet kan renses centralt på forsyningselskabets renseanlæg. Afgørende for dette er en konkret vurdering af spildevandets stofindhold og koncentrationsniveauer, samt stoffernes miljøpåvirkning.

Betalingsreglerne henhører under Klima-, Energi- og Forsyningsministeren, hvorfor der er indhentet teknisk bidrag fra Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet:

”Hvis en kommune beslutter, at et hospitals spildevand skal renses centralt, skal spildevandsselskabet opkræve betaling fra hospitalet i overensstemmelse med spildevandsbetalingsloven. Denne lov fastlægger, at spildevandsselskaber skal fordele alle nødvendige udgifter til håndtering af spildevandet i overensstemmelse med forureneren-betaler-princippet.

Lovens specifikke regler om særbidrag fastlægger endvidere, at hvis et spildevandsselskab etablerer særlige foranstaltninger til central rensning af spildevand, der er særligt forurenet med f.eks. lægemiddelstoffer, skal rensedgifter knyttet hertil fordeles blandt de grundejere (typisk hospitaler), der tillæder dette særligt forurenet spildevand. Udgifter til særlige rensforanstaltninger af spildevand, der er særligt forurenet med lægemiddelstoffer, må selskabet således ikke fordele på de øvrige forbrugere, der ikke udleder særligt forurenet spildevand. Det vil typisk være boliger m.v., der ikke tillæder særligt forurenet spildevand.”

Lea Wermelin

/

Kristian Baden Dambo-Korch